

Kübra Yılmaz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.06.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Eskiden

Eskiden ne güzeldi sevmeler
"Kurban olurum sana" derlerdi.
Nerde o eski sevmeler ?
Şimdikiler kurban ediyor sevgileri..

Eskiden ne güzeldi komşuluklar
Pişmiş aşından, sevginin hasından
Verilirdi çıkarsızca
Nerde o eski komşuluklar ?
Şimdikiler sakınıyor her şeyini

Eskiden ne güzeldi sokaklar
Çocuklar, sohbetler, oyunlar..
Çıvıl çıvıl olurdu her yer.
İnsanlar, akın ederlerdi sokaklara
Şimdikiler, teknolojinin esiri olmuş durumda

Eskiden ne güzeldi sevmeler
Eskiden ne güzeldi komşuluklar
Eskiden ne güzeldi sokaklar
Sahi, eskiden ne güzeldi her şey
Şimdi öyle bir hâle geldik ki
Eskilerle, yenilenmeye hasret...

Kübra Yılmaz

Mutluluğun Şiiri

Mutluluğun da şiiri olur üstadım.
Şiir yalnızca hüzünlü mısralar mıdır ki?
Her duygunu dökmeyeceksen,
Ne anlamı kalır şiirlerin?

Yok öyle mürekkebi acı dolu mısralara akıtmak.
Mutluyken de yazacaksın üstadım.
Öyle bir yazacaksın ki ,
Hakkını vereceksin lügatının..

Kübra Yılmaz

Umutsuzluk

Gökyüzü, seyir hâlinde
Sitem ediyor insanlara
Güneş desen, bağı yanık
Isıtamadığından yakınıyor.
Bulutlara kadar çıkan hayaller
Birden toza toprağa karışıyor.

Ay, kendisini izleyen çocuğun olmayışını seziyor.
Kırgın kırgın, izliyor insanları
Değişiyor herkes, her şey
Bulunmuyor kimse olduğu yerde

Tüm gezegen çığlık çığığa..
Kelimelerin sancısı, kurumuş dudağımda.
Çıkıyor dışarı
Galat etmek korkusuyla.

Yutkunmak çare değil.
Hayır, hayır
Bilhassa unutmak çare
Büsbütün, tamamıyla
Unutmak her şeyi

Ben, gökyüzüne hasret
İnsanlığa hasret
Anlaşılmaya hasret
Beklemekteyim.
Bunca hâl bilmezsin arasında
Saadeti düşünmekteyim.

Kübra Yılmaz

Yaşamak

Ne garip değil mi ?
Hiç ölmeyecekmiş gibi yaşamak
Nefes almaya yaşamak denirse
Yaşıyoruz işte
Fakat, ölmeyecekmiş gibi değil.
Her an ölecekmiş gibi
Tedirgin, huysuz, ruhsuz
Buna yaşamak denirse
Yaşıyoruz işte
Üstelik, hiçbir anın kıymetini bilmeden
Ne garip değil mi ?
Mumla arayacağımız zamanların
Karanlığında kaybolmak..

Kübra Yılmaz

Zaman

Zaman, su misali akıp gider,
Gider sevdiklerim birer birer.
Umutlarım, yelkenlerini suya indirir.
Yarınlara olan inancımı dindirir.

Aydınlığına güvendiğim gökyüzü,
Vakti gelince kararır.
Varlığına güvendiğim insanlar,
Dar günümde tenhalaşır.

Sevgiler anlamını yitirirken
Veyahut çıkarlar örtüşürken
Vakit nakittir bilmezken
Zaman, su misali akıp gider..

Kübra Yılmaz